

Do dne a do roka

Jaromír Nohavica

Hmi C#mi7 F#mi
1. Byla hluboká noc, venku cizí pes vil
Hmi C#mi7 F#mi
a ja u okna stál a pil.
Hmi C#mi7 F#mi
Zřel jsem jen jeho stín, měl rozplizlý tvar
Hmi C#mi7 F#mi
a vypadal jak Lomi kar

Hmi C#mi7 F#mi
R: Do dne a do roka, za zvuku baroka, se rodí rokoko

Hmi C#mi7
Do noci hledíme, a vlastně nevíme,

F#mi
zda je to opravdu anebo jenom tak, naoko

Hmi C#mi7 F#mi
Do dne a do roka, za zvuku rokoka, se rodí secese

Hmi C#mi7 F#mi
Do noci hledíme, všichni tam musíme, ale nechce se

2. Chtěl jsem okřiknout jej, myslím psa v oné tmě,
ale neměl jsem slov, jimiž to lze.
Vzal jsem do ruky kolt, jenž v mé komodě byl
a na černý stín jsem namířil.

R:

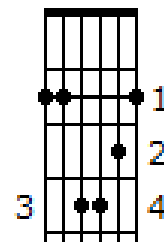
3. Ruka chvěla se mi, neboť z krbu šel mráz,
pak se na vteřinu zastavil čas.
Tmě se zježila srst, já ucítil strach,
kdo má na spoušti prst je vrah.

R:

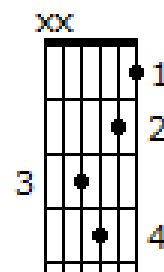
4. Výstřel protrhl tmu, jako rybářům síť,
jako sudičce řeč a niť.
Té noci špatně jsem spal v záři voskových svíc,
ráno tam, co byl plot, nebylo nic.

R:

Hm

C#7

F#m7

